

benzinpriserne faldet med 35 pct., og prisen på den kollektive transport er steget med 35 pct. i relative tal.

I stedet for at medvirke til at rette op på den skæve udvikling, som jo er medvirkende til at slå benene væk under jernbanetrafikken, så ser vi endnu i dag et tiltag i den helt forkerte retning, nemlig en takstnedsættelse for person- og lastbilerne over Storebæltsbroen.

Det er simpelt hen utroligt, at regeringen lader sig overtale hertil, samtidig med at man vedkender sig en CO₂-målsætning, som betyder, at trafikens CO₂-bidrag skal reduceres kraftigt frem til år 2005. Det er ikke alene i fundamental modstrid med de forudsætninger, der var for hele Storebæltsloven, og i fundamental modstrid med de løfter, der blev givet med hensyn til den kollektive transports forrang, men undergraver jo også direkte den kollektive trafik i Danmark.

Jeg kan godt forstå, hvis store befolkningsgrupper ikke mindst blandt regeringens vælgere føler lede ved dansk politik, når den udmønter sig på denne måde, og jeg opfordrer gerne til, at befolkningsgrupper på forskellig måde giver deres modstand mod at blive ført bag lyset den ene gang efter den anden til kende.

Vi er nemlig helt sikre på, at det ikke er sidste gang. Vi er helt sikre på, at historien vil gentage sig ved de næste store projekter, som er gennemtruffet på tværs af befolkningens ønsker: Øresundsbroen, Ørestaden, diverse motorveje og måske en kommende Femernforbindelse og havnetunnel – alle de steder, hvor projekterne er truffet igennem, hvor målet åbenbart helliger midlet på bekostning af sandheden.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Denne svada fra fru Jette Gottlieb fortjener et svar fra en borgerlig politiker. Vi er ikke, og jeg gentager, ikke et asfaltparti. Vi vil have den trafikform, som passer befolkningen bedst, og det vil sige, at man i nogle tilfælde kan bruge toget – jeg er selv pendler – og i andre tilfælde er bilen den mest fleksible form for transport.

Det betyder ikke, at vi er villige til at skære DSB fuldstændig bort, men vi vil have, at DSB skal være mere effektiv og være til gavn for brugerne, og det er det, denne aftale handler om: at man laver en aftale, som er til gavn for brugerne, og som moderniserer DSB og stiller DSB bedre i konkurrencen med de alternative trafikformer, der er.

Vi er altså ikke et parti, der, sådan som fru Jette Gottlieb siger, reagerer på trods og på tværs af befolkningens interesser. Vi forsøger at sørge for at tilgodese befolkningens interesser, for der er mange – det er faktisk de fleste i det her lille land – som vælger at køre i bil, og det betyder altså, at der skal være plads til dem, samtidig med at der også skal være plads til dem, der kører med tog. Vi er altså ikke et ensidigt parti, men et parti, der prøver at tage hensyn til flest muligt.

(Kort bemærkning).

Kaj Ikast (KF):

Jeg har hele tiden svagt haft den overbevisning, at Enhedslisten ikke var særlig meget for Storebæltsbroen og forbindelsen i almindelighed.

Men at man skal styre trafikudviklingen i landet på grund af infrastrukturen, den går ikke. Det er alt for billigt at sælge det på den måde dér, for det kan man nu engang ikke. Det, som venstrefløjen vil, er jo, at de vil styre trafikken på grund af de store trafikinvesteringer, og det er det omvendte af den virkelige verden.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Det, som Enhedslisten gerne så, var, at der var tale om en overordnet styring, hvor man inddrog alle samfundsmæssige hensyn, herunder såvel de økonomiske, de økologiske som de sociale hensyn. Dér er det bare, at vi ser, at den politik, der bliver ført, har den stik modsatte effekt.

Valget mellem bil og tog befinder sig jo ikke i et tomrum. Valget, om man tager en bil eller et tog, er betinget af, om man har råd til en bil, om man har mulighed for at køre bil, om man vil køre bil af miljømæssige grunde, og om de priser, der fastsættes herinde f.eks. på benzin, er medvirkende til det ene eller det andet valg. Det lyder, som om man vælger i et tomrum, og så bliver alle samfundsmæssige indretninger efterfølgende justeret efter det valg, som hver enkelt træffer, men sådan fungerer det jo ikke.

Det, Enhedslisten gør sig til talspersoner for, er, at man foretager en overordnet samfundsmæssig vurdering af samtlige faktorer, herunder også de miljømæssige, som vi indrømmer tæller meget tungt for os, og derudfra vurderer, hvad der er mest hensigtsmæssigt.